

mange år. Derfor er vi meget tilfredse med, at det kommer med i dette forslag.

Miljøsynderregistret, ja, det vil efter vores opfattelse også kunne virke meget stærkt forebyggende. Ingen ønsker vel at stå i et sådant register, og vi kan håbe på, at der heller ikke kommer nogen i registret, at det har en så stærk forebyggende virkning, at der faktisk ikke kommer nogen i det register. Det vil vi da håbe på.

Endelig skal jeg knytte nogle bemærkninger til Miljøtilsynet. Det har vi jo i SF været meget optaget af, og vi har stillet forslag om en forstærket indsats, for der er ingen tvivl om, at kvaliteten i tilsynet er utrolig vigtig. Det er f.eks. også særlig afgørende for, om virksomheder overhovedet kan straffes for overtrædelse af miljøloven, og derfor er det en meget central del, at der er et godt og effektivt miljøtilsyn af god kvalitet, for ellers kan det ikke lade sig gøre at få gennemført en straffesag efter miljøloven.

Vi var meget tilfredse med de bemærkninger, miljøministeren fremsatte i forbindelse med behandlingen af beslutningsforslag nr. B 75, som var SF's forslag, og det, der i øvrigt fremgår af handlingsplanen for retshåndhævelse, hvor der bliver tale om, at der skal føres et minimum af tilsyn fra kommuners og amters side, og at man gennemfører egentlige miljøhandlingsplaner i de enkelte kommuner i forhold til virksomhederne.

Jeg har her hæftet mig ved, at der i loven nu er blevet indført en bemyndigelse, hvor miljøministeren kan fastsætte de bestemmelser, men det ville jo være meget interessant at kunne få bekræftet her i dag – og det håber jeg miljøministeren kan – at det fortsat er de intentioner, som lå i handlingsplanen for retshåndhævelse, der altså også vil blive gennemført i form af den bemyndigelse, ministeren får.

Derudover er det selvfølgelig meget vigtigt at få en ny aftale med Kommunernes Landsforening om, hvor mange medarbejdere der skal anvendes til tilsynet, altså at der bliver begge muligheder, og at vi dermed kan se frem til et meget bedre miljøtilsyn, sådan at de samlet set kan komme til at virke som en forstærket indsats på miljøområdet.

Jeg har nogle enkelte bemærkninger til L 82, som jo naturligvis hænger meget nøje sammen med L 83. Jeg vil gerne rejse spørgsmålet, om L 82 ikke også kunne indeholde en tilsvarende bestemmelse som den, L 83 har, om at fradømme en lovovertræder retten til fortsat at drive virksomhed, altså at der er en fuldstændig

parallelitet. Der er jo en god logik i det forhold, og man kunne også inddrage det dér.

Derudover er det jo også klart – og det håber jeg at miljøministeren her kan bekræfte – at der vil blive afsat flere ressourcer, så staten kan leve op til sin del af miljøtilsynet efter kemikalieloven, for det er også her meget, meget centralt, at der er et reelt tilsyn, og det, vi hidtil har set, er, at det jo er helt utilstrækkelige ressourcer, der er afsat til at håndhæve en lang række bekendtgørelser på det her vigtige område.

Alt i alt er vi naturligvis meget tilfredse med de to lovforslag, men vi vil selvfølgelig i udvalgsbehandlingen interessere os for enkelte dele med henblik på eventuelt at få det forbedret yderligere. Men vi vil gå aktivt og positivt ind i den udvalgsbehandling, som vi nu skal i gang med.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Vi omgiver os med et væld af kemiske stoffer; stoffer, som vi for manges vedkommende ved er en trussel mod miljø og sundhed, og samtidig omgiver vi os med endnu flere kemiske stoffer, som vi end ikke kender virkningen af. Af samme grund er det selvfølgelig endnu mere afgørende, at vi holder ordentlig kontrol med de kemiske stoffer, ligesom der skal være ordentlige muligheder for at straffe for lovovertrædelser.

Lad mig starte med det sidste. Vi har på miljøområdet en række uheldige eksempler på, at store miljøforureningssager ikke fører til nogen nævneværdig straf, i al fald ikke en straf, som for alvor virker som en trussel for potentielle miljøsyndere. Derfor er vi tilfredse med den skærpelse af strafudmålingen, som kommer til udtryk i L 82, § 59, stk. 2. Vi håber også, at domstolene vil betragte det som et signal om generelt at hæve strafniveauet i de særlig grelle og gentagelsesprægede miljøovertrædelser og samtidig som et minimum sikre, at en økonomisk fordel konfiskeres. Man skal i al fald ikke kunne tjene penge på at overtræde miljøbestemmelserne.

Vi er ligeledes enige i, at tilsynet omkring de kemiske stoffer trænger til en opstramning, således at det bliver muligt at udøve en effektiv kontrol. Det er ude af proportioner, at Miljøstyrelsen skal bruge tid på at kontrollere lagre af kemiske stoffer, som ikke må bruges i Danmark. Derfor bør der være mulighed for at begrænse adgangen til at opbevare disse stoffer. Dermed kommer vi ud over det problem, som består i, at